

Ιούλιος 2012
έτος 39ο
άρ. φύλ. 644

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Άθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γενική συγκέντρωση

Δευτέρα 9 Ιουλίου και ώρα 7:30μμ
Αίθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια
Ἡ ἐκδήλωση περιλαμβάνει:
Ἀναφορά γιὰ τὴν πορεία τῆς ἐνοποιητικῆς προ-
σπάθειας τῆς Ε.Χ.Ε πρὸς δημιουργία ἐνιαίου φορέως,
Παραδοσιακὰ τραγούδια ἀπὸ τὴν Βασιλεύουσα,
τὴν Μ. Ἀσία καὶ τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου μέχρι τὴν Κύ-
προ, πού θὰ ἀποδώσῃ ἡ χορωδία «Ἐπάλξεις» καὶ
Προσφορά παγωτοῦ καὶ ἄλλων κερασμάτων.
Εἴσοδος ἐλεύθερη.
Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τῆς Ἀττικῆς
νὰ παρευρεθοῦν στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ πρὸς ἐσω-
τερικὴ ἀναψυχὴ καὶ ὑπεύθυνη ἐνημέρωση γιὰ τὸ
κοινὸ καλὸ.
Σημ.: Σὺν Θεῷ καὶ μὲ τὴν βοήθεια ὅλων μέχρι
τότε θὰ ὑπάρχῃ καὶ κλιματισμός.

Σεμινάριο μουσικῆς

Ἀπὸ **τέλη Ιουλίου** μέχρι **17 Αὐγούστου** στὶς
ἐγκαταστάσεις τῆς κατασκηνώσεως τῆς Ι.Μ. Ἡλεί-
ας στὴν Σκαφιδιά θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ φέτος Σε-
μινάριο μουσικῆς γιὰ τὰ μέλη τῶν Ἐπάλξεων ἀπὸ
ἐμπειροὺς καθηγητές.
Ὅσοι νέοι καὶ νέες θέλουν νὰ συμμετάσχουν μό-
νοι των ἢ μὲ τοὺς γονεῖς των παρακαλοῦνται νὰ τὸ
δηλώσουν μέχρι 27 Ιουλίου.

Καλοκαιρινὴ ἐκδρομὴ

Λόγω τῆς συνεχιζόμενης οἰκονομικῆς κρίσεως ἡ
ἐτήσια καλοκαιρινὴ ἐκδρομὴ τῆς Ε.Χ.Ε δὲν θὰ πραγ-
ματοποιηθῇ σὲ μακρυνοὺς προορισμοὺς ἀλλὰ σὲ μο-
ναστήρια τῆς Β. Ἑλλάδος καὶ τῶν γύρω περιοχῶν
(Θράκη, Μακεδονία, Β. Ἡπειρο) ἀπὸ **18-25 Αὐγού-
στου**.
Περισσότερες πληροφορίες καὶ δηλώσεις συμμε-
τοχῆς στὰ τηλ.: **210 52 30948, 6936 901606**.
σ. Οἱ ὁμιλίες, οἱ ἐκδηλώσεις καὶ οἱ ἄλλες δραστη-
ριότητες τῶν Ἐπάλξεων θὰ συνεχιστοῦν ὅλο τὸν Ιού-
λιο καὶ θὰ ξαναρχίσουν τὸ **Σάββατο 1 Σεπτεμβρίου**.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν
Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν
αἴθουσά των Ἀναγεννήσεως 19 (Πλησίον Αγ. Σπυ-
ριδῶνος) μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση
κάθε Τρίτῃ βράδυ καὶ ὥρα 7.30 μ.μ.

Τὴν **Δευτέρα 2 Ἰουλίου** στὶς **8μμ** στὸ Προαύ-
λιο τοῦ Ἱ.Ν. Αγ. Σπυριδῶνος Αἰγάλεω (πλησίον ὁδ.
Θηβῶν) θὰ γίνῃ Βραδυνὸ Ἐπικοινωνίας μὲ πολιτι-
στικὸ πρόγραμμα καὶ προσφορὰ παγωτοῦ ὑπὲρ ἱε-
ραποστολικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

**Πληροφορίες: κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη στὸ τη-
λέφωνο: 210-59 82.573.**

Ἀνθρώπινη καὶ θεία δίκη

ὑπὸ Κ. Γανωτῆ, φιλόλογου-συγγραφέως

Στὶς μέρες μας ἡ θρασύτητα τοῦ κακοῦ εἶναι μεγά-
λη καὶ ἐπιτίθεται ξεσκέπαστα στὸν σύγχρονο ἄνθρω-
πο, πού εἶναι ἀφοπλισμένος. Βρίζει τὸ Θεὸ ἀπερίσπα-
στα καὶ σπρώχνει στὶς βασανιστικὲς ἐξαρτήσεις. Κάνει
τὰ ζευγάρια νὰ χωρίζουν χωρὶς ἐπεισόδια, χωρὶς λο-
γικὲς καὶ ἠθικὲς αἰτίες, μὲ γελοῖες προφάσεις, δηλαδὴ
καθαρὰ σατανικά.

Καὶ ὁ Θεός, ὁ δημιουργὸς μας, μᾶς προσκαλεῖ τόσο
ἀπαλά, πού μόλις ἀκούγεται: μὲ τὸ παρακαλεστικὸ κτύ-

Συνέχεια στὴ σελ. 2

Πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία

Οἱ βουλευτικὲς ἐκλογές, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες,
τελείωσαν. Ἡ κυβέρνηση τῶν «ἰσχυρῶν τῆς γῆς» σχημα-
τίστηκε. Οἱ δυτικοὶ τοκογλύφοι ἀνακουφίστηκαν καὶ οἱ
Ἕλληνες πολίτες ἀναμένουν ἀνήσυ-
χοι ἐξελίξεις πρὸς τὸ καλύτερο ἢ πρὸς
τὸ χειρότερο.

Ἡ αὐξανόμενη δυσπιστία τῶν πο-
λιτῶν πρὸς τοὺς πολιτικοὺς δὲν μπο-
ρεῖ νὰ ἐκφραστῇ μὲ πλήρη ἀπόρρι-
ψή των, ἐπεὶδὴ δὲν ὑπάρχει κάποιος
ὕγιες «ἀντίπαλον δέος», γιὰ νὰ ἀπο-
μακρύνῃ κάθε ἀνίκανος ἢ ἐκμεταλ-
λευτὴ πολιτικὸ καὶ νὰ ἐγγυηθῇ τὴν
πολιτικὴ, κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ
πρόοδο τῆς χώρας.

Τὰ παρουσιαζόμενα, ἄλλωστε, ὡς
ἀνανεωτικὰ κόμματα δὲν εἶναι παρὰ
δημιουργήματα τῶν παλαιῶν μεγά-
λων κομμάτων καὶ τέλειοι μιμητὲς τῆς
παραπλανητικῆς καὶ ἀλλοπρόσαςσης
τακτικῆς τῶν δημιουργῶν των.

Τὸ δὲ χειρότερο ἀπ' ὅλα εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνες πολίτες
γενικῶς καὶ ειδικῶς οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες πολίτες οὔτε
κἂν ὑποπτευόμαστε ὅτι γιὰ τὸ σημερινὸ πανάθλιο κα-

τάντημα τῆς χώρας μας φέρομε καὶ ἐμεῖς μεγάλο μέρος
εὐθύνης. Ὅχι μόνο, γιὰτὶ ἄλλοι ψήφισαν μεγάλα κι ἄλλοι
ψήφισαν μικρὰ κόμματα ἀλλὰ γιὰτὶ δὲν ἐνδιαφευρήκαμε
ἐπὶ τόσα τώρα ἔτη νὰ ἰδρῶσμε ἓνα κοινὸ
ἐλληνόπρεπο δημοκρατικὸ καὶ κοινωνικὸ
πολιτικὸ κίνημα, γιὰ νὰ συμβάλλῃ μὲ τὴν
βοήθεια ὅλων μας στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ
κακοῦ, στὴν οἰκονομικὴ ἀνάκαμψη, στὴν
κοινωνικὴ πρόοδο καὶ στὴ γενικὴ εὐημε-
ρία καὶ ἀσφάλεια.

Τὸ δὲ ἀκόμῃ χειρότερο εἶναι ὅτι ἀκόμα
καὶ σήμερα ὑπάρχουν πολλοὶ ὀρθόδοξοι
παράγοντες, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, καὶ μά-
λιστα ἐκπρόσωποι θρησκευτικῶν ὀργα-
νώσεων, οἱ ὅποιοι συνεχίζουν νὰ ἰσχυρί-
ζονται ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ὡς τέλεια θρη-
σκεία δὲν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὴν οἰκο-
νομικὴ, κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ζωὴ τῶν
Χριστιανῶν. Κηρύσσουν, ἐπίσης, ὅτι οἱ Χρι-
στianoὶ ὡς ξένοι καὶ πάροικοι τοῦ κόσμου
τούτου καὶ μὴ ἔχοντες ἐδῶ στὴν γῇ «μέ-
νουναν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦντες» (Ἐβρ.

Συνέχεια στὴ σελ. 2

Πολιτικὲς Ἀποφάσεις

Πολὺ σημαντικὴ ἦταν ἡ γενικὴ συγκέντρωση τῶν
μελῶν καὶ φίλων τῆς Ε.Χ.Ε. πού πραγματοποιήθηκε τὴν
Κυριακὴ 10 Ἰουνίου στὶς 7:00μμ στὴν κεντρικὴ αἴθουσα
τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, στὴν Ὁμόνοια ἐν ὧσιν τῶν
ἐκλογῶν τῆς 17^{ης} Ἰουνίου μὲ θέμα τὴν ἀπὸ κοινου ἐξέτα-
ση τῆς δυνατότητος παρέμβαςης τῶν χριστιανοκοινο-
νικῶν δυνάμεων στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας, πού βάλ-
λεται ἀπὸ τὴν ἀνεργία, τὴν διαφθορὰ καὶ τὸν διχασμὸ.
Ἡ πρώτη εἰσηγήτρια Σ. Μπεκρῆ, φιλόλογος, ἀνέλυσε
τὰ κριτήρια, τὰ ὅποια ὁ κάθε ὀρθῶς σκεπτόμενος Ἕλλη-
νας καὶ μάλιστα ὀρθόδοξος ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν
του κατὰ τὴν ἐκλογικὴ διαδικασία, ὥστε νὰ κἀνῃ τὴν
σωστότερη κατὰ τὸ δυνατόν ἐπιλογή, γιὰ νὰ μὴν παρα-
τηρητῇ πάντοτε τὸ φαινόμενο 96% ὀρθοδόξων νὰ ἐκλέ-
γουν ἐπὶ τόσα ἔτη ἀθέους καὶ μασσόνους κυβερνήτες.

Στὴν συνέχεια ὁ ὑπεύθυνος τῶν Ἐπάλξεων Β. Τσοῦ-
πρας, θεολόγος-κοινωνιολόγος, ἔκανε μιὰ σύντομη καὶ
ἐμπεριστατωμένη ἀναφορὰ στὴν ἐμφάνιση τῶν πολι-
τικῶν κομμάτων στὴν Ἑλλάδα, στὶς διάφορες μεταλ-
λάξεις των, στὴν ἐξάρτηση τῶν ἐλληνικῶν κομμάτων
ἀπὸ ξένα κοινωνικοπολιτικὰ συστήματα καὶ τὴν ἀντί-
θεση προγραμματικῶν ἐξαγγελιῶν καὶ πραγματικῶν
ἐφαρμογῶν. Ἀναφέρθηκε ἐπίσης στὰ διεθνῆ γεγονότα
καὶ στὶς κρίσιμες συγκυρίες γιὰ τὴν πατρίδα μας στὴν
παρούσα φάση, ἐνῶ ἡ κ. Μ. Κόκορη, ἱατρός-θεολόγος,

ἐξέθεσε τὴν ζοφερὴ κοινωνικοοικονομικὴ κατάσταση
τῆς χώρας μας καὶ παρουσίασε ὡς ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνά-
γκη συνεργασίας ὅλων τῶν ὑγιῶν ἀγωνιζομένων προ-
σώπων καὶ ὁμάδων, πρὶν νὰ εἶναι πολὺ ἀργὰ γιὰ ὅποια-
δήποτε δράση.

Κατὰ τὶς ἀρχὲς ἐξάλλου τῆς ἄμεσης δημοκρατίας ζη-
τήθηκε καὶ ἡ γνώμη τῶν παρισταμένων σχετικὰ μὲ τὴν
ἀναγκαιότητα ἢ μὴ συμψηφῆεως ἐνὸς συνεργατικοῦ κοι-
νωνικοπολιτικοῦ φορέως, ἐκφράστηκαν ἀπόψεις ὑπὲρ
καὶ κατὰ, ἐνδοιασμοὶ καὶ ἐπιφυλάξεις, ὅπως ἦταν ἀνα-
μενόμενο, σχετικὰ μὲ τὰ περιθώρια ἀποτελεσματικῆς
παρέμβαςης ἐνὸς τέτοιου φορέα, μὲ δεδομένα τόσο τὴν
ἐλαχιστότητά του μπροστὰ στὶς συμπληγάδες τοῦ ὀργα-
νωμένου κακοῦ ὅσο καὶ τὴν ἐγγενῇ ἀδυναμία τῶν Ἑλλή-
νων γιὰ παραμερισμὸ τῶν ἀτομικῶν βλέψεων καὶ γιὰ
συνεργασία. Στὸ τέλος ὀρίστηκε ὁμοφώνως τριμελὲς
ἐπιτροπὴ γιὰ τὸν συντονισμὸ τῆς κοινῆς προσπάθειας
καὶ ἀποφασίστηκε ἐκ νέου συνάντηση μετὰ τὶς ἐκλογές.

Ἡ πλειοψηφία ἐν τούτοις τῶν παρισταμένων διὰ ἀνα-
τάσεως τῶν χειρῶν ἐκφράστηκε θετικὰ ὑπὲρ τῆς ἀνα-
λήψεως κοινῆς δράσεως καὶ τῆς σταδιακῆς ἀξιολογή-
σεως τῶν ἐπὶ μέρους κινήσεων. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν
ἐκλογῶν ἐδείξαν πάντως πῶς ὁ δρόμος εἶναι μακρὺς
καὶ δύσβατος καὶ ἐνίσχυσαν τὴν διαπίστωση ὅτι χωρὶς
κοινὸ ἀγῶνα σωτηρία δὲν ὑπάρχει.

Εγκαίνια Ι.Ν. Ἀναστάσεως

Τιράνων

Με ἰδιαίτερη λαμπρότητα ἐγίναν τὴν Κυριακὴ
24/6/2012 τα θυρανοίξια τοῦ νέου Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς
Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου στα Τίρανα.

Ο ναὸς εἶναι χτισμένος σε ἑκτασὴ τουλάχιστον 5.000
τετραγωνικῶν μέτρων, βρίσκεται στο κέντρο τῆς Ἀλβα-
νικῆς πρωτεύουσας καὶ κατατάσσεται ὡς ὁ τρίτος με-
γαλύτερος πανευρωπαϊκὰ.

Τα εγκαίνια τοῦ ναοῦ συμπίπτουν με τὴν 20ῃ ἐπέτειο
ἀπὸ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων Ἀναστα-
σίου στὴν ἡγεσία τῆς Ἀλβανικῆς ἐκκλησίας.

Συνέχεια στὴ σελ. 2

Πρόσκληση

Πρὸς τὶς πατριωτικὲς δημοκρατικὲς κινήσεις
Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Τώρα πού οἱ περιττές ἐκλογές ὀλοκληρώθηκαν, ἡ κυ-
βέρνηση τῶν ὑπευθύνων γιὰ τὴν σημερινὴ κατάσταση
συγκροτήθηκε καὶ οἱ ἐπίδοξοι μνηστήρες καιροφυλα-
κτοῦν, νομίζω ὅτι εἶναι ἡ καταλληλότερη εὐκαιρία **νὰ
σᾶς ἀπευθύνουμε καὶ πάλι τὴν ἐνωτικὴ πρόσκλη-
σὴ μας γιὰ τὸν σχηματισμὸ ἐνὸς ἐνιαίου πατριωτι-
κοῦ δημοκρατικοῦ καὶ προοδευτικοῦ φορέως** γιὰ τὴν
ἄσκηση ἀξιόπιστης καὶ ἀποτελεσματικῆς παρεμβάσεως
στὰ πολιτικὰ δρώμενα τῆς χώρας πρὸς ἀνάσχεση τῆς
συνεχῶς αὐξανόμενης ἐθνικῆς συμφορᾶς, πρὸς ἀλλη-
λοστήριξη καὶ κάθε δυνατὴ οἰκονομικὴ ἀνάκαμψη. Δὲν
ἔχουμε δικαίωμα νὰ ἐπιτρέπουμε σὲ ἐκμεταλλευτὲς ἢ

Συνέχεια στὴ σελ. 2

Πίστη, ζωή και πολιτεία

Συνέχεια από τη σελ. 1

ΙΠ΄ 14) δὲν ἔχουν καμμία δουλειὰ μὲ τὰ γήϊνα ἀλλὰ μόνο με τὰ πνευματικά, τὰ ἔργα λατρείας καὶ τὸν ἐσωτερικὸ φωτισμό.

Ἀδυνατοῦν ὁμως νὰ ἀπαντήσουν γιατί ὁ Κύριός μας ἔκανε τὸ πρῶτο του θαῦμα σὲ κοινωνικὴ ἐκδήλωση καὶ μάλιστα σὲ ὑλικά πράγματα, μετατρέπων τὸ ὕδωρ σὲ οἶνον καὶ γιατί ὑπερ-εχόρτασε τόσες χιλιάδες μὲ τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καὶ δὲν ἄφησε τοὺς ἀκροατές του νὰ πορευθοῦν στοὺς τότε μασσόνους ἐκμεταλλευτές καὶ ἀλλοθρήσκους, γιὰ νὰ εὗρουν τροφή. Ἀδυνατοῦν ἐπίσης νὰ κατανοήσουν τὸ «ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν» (Ματθ. Θ' 13) ὡς καὶ τὸ «πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν» (Γάκ. Β' 20). Ἀλήθεια, γιατί δὲν συμμορφώνονται πρὸς τὴν διδαχὴ τοῦ πατρο-Κοσμᾶ «ἡ παρούσα ζωὴ εἶναι τὸ πανδευτήρι γιὰ τὴν ἄλλη»;

Ἐννοεῖται ὅτι ἀφοῦ ἡ παρούσα ζωὴ εἶναι τὸ ἐκπαιδευτήριο γιὰ τὴν μέλλουσα ζωή, τότε κάθε ἀνάμειξη μὲ τὰ κοινὰ καὶ τὰ γήϊνα πρέπει νὰ γίνεται πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πρὸς ὠφέλεια τῶν ἀνθρώπων ὄχι μόνο ὑλικὴ ἀλλὰ καὶ πνευματικὴ. Ἄλλωστε, ἂν τὰ διοικητικὰ καὶ τὰ κοινωνικά θέματα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἦσαν ξένα πρὸς τὸν Χριστιανισμό, τότε γιατί οἱ Ἀπόστολοι ἐφήρμοσαν, παράλληλα μὲ τὴν ἐπίκληση τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, καὶ δημοκρατικές διαδικασίες γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ Ματθία καὶ γιὰ τὴν ἐκλογή τῶν Ἑπτὰ Διακόνων; Ἀλήθεια, ποὺ εἶναι ἡ πνευματικὴ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ὅταν ἀρνοῦνται τὶς ἀποφάσεις τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ ὁποία, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀναγνώριση τοῦ ὁμοουσίου τοῦ Υἱοῦ πρὸς τὸν Πατέρα, ἐθέσπισε καὶ τὸ «ἡ ψήφος τῶν πλειόνων κρατεῖται» (6ος Κανόνας);

Δὲν θὰ θέλαμε νὰ ἐκλάβομε τὴν ἀντιορθόδοξη αὐτὴ θέση τῶν δῆθεν σουπερ-ὀρθοδόξων κηρύκων τῆς μονομέρειας καὶ τοῦ ἀπόκοσμου Χριστιανισμοῦ ὡς προερχόμενη ἀπὸ ταπεινὰ συμφεροντολογικὰ ἐλατήρια, εἵμαστε ὁμως ὑποχρεωμένοι νὰ διαπιστώσωμε ὅτι ὅλοι αὐτοὶ ἔχουν κάνει πάρα πολὺ κακὸ στὴν χώρα μας, γιατί ἔχουν εὐνουχήσει πνευματικῶς χιλιάδες πιστοὺς, τιμίους καὶ ἱκανοὺς Ἑλληνες πολίτες, τοὺς ἔχουν καταστήσει ἀνενεργοὺς στὰ κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ δρώμενα τῆς χώρας καὶ ἔχουν ἀφήσει ἐλεύθερο πεδίο σὲ καπιταλιστὲς μασσόνους καὶ ὑλιστὲς ἀθέους νὰ λαφυραγωγοῦν, νὰ δυναστεύουν καὶ νὰ ἐκμεταλλεύονται τὸν ταλαιπωρημένο καὶ καταπροδομένο ἑλληνικὸ λαό.

Τώρα ὁμως ποὺ σιγὰ σιγὰ τὰ ἔργα καὶ οἱ σκοποὶ ὅλων ἀποκαλύπτονται, οἱ ὀρθόδοξοι Ἑλληνες πολίτες δὲν δικαιολογούμεθα πλέον νὰ εἴμαστε ἔρμαια καὶ θύματα τοῦ κάθε μονοφυσίτη καὶ ἰνδοϋίστη συμβουλάτορα ἢ τοῦ κάθε δυτικόφρονα καὶ ξενόφρονα πολιτικοῦ καὶ δημοσιογράφου.

Ἐμπρὸς, λοιπόν, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες. Ὡς παιδιὰ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ μαθητὲς τοῦ καθολικοῦ δασκάλου τοῦ γένους πατρο-Κοσμᾶ ἐλάτε νὰ διακηρύξωμε ὅλοι μαζί ὅτι ἀνήκουμε στὴν καθολικὴ Ὀρθοδοξία μὲ ὀρθὴ πίστη, ἀληθινὴ ζωὴ καὶ δίκαιη καὶ ἀγαπητικὴ πολιτεία. Ἐτσι, ὅλοι μαζί ἐλάτε νὰ ἰδρύσωμε τὸν πολυπόθητο κοινὸ κοινωνικοπολιτικὸ φορέα γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου καὶ τὴν πρόοδο ὅλων μας.

Γιὰ νὰ συμβῇ ὁμως αὐτό, πρέπει ὁ καθένας μας ν' ἀπεγκλιβιστῇ ἀπὸ κάθε παλαιοκομματικὴ καὶ ὀργανωσιακὴ ἐξάρτηση καὶ ταπεινὴ μωροφιλοδοξία καὶ βρῖσκοντας κι ἄλλους πιστοὺς στὴν ἐνορία μας νὰ σχηματίσωμε ὁμάδες ἀλληλοβοθηθείας καὶ κοινῆς δράσεως, θέτοντες τὴν βάση γιὰ κάποιο δυνατότερο καὶ πανελλήνιο κίνημα.

Σὰς περιμένουμε, λοιπόν, ὅλους στὴν συνάντησή τῆς 9^{ης} Ἰουλίου γιὰ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων καὶ ἐμπειρίας. Οἱ ἀναγνώστες μας ἐκτὸς τῆς Ἀττικῆς μποροῦν νὰ ἐκφράσουν τὴν γνώμη των μὲ ἐπιστολὴ ἢ τηλεφωνικῶς. Εὐχόμενοι σ' ὅλους «Καλὸ καλοκαίρι» μένουμε μὲ τὴν ἐλπίδα στὸ Θεὸ ὅτι δὲν θ' ἀφήσῃ τὴν χώρα τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων νὰ καταστραφῇ.

Β. Τσούπρας

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»

Εκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210.52.30.948, 210.24.69.152

e-mail: epalxeis@otenet.gr, ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές - Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Εκδοτική Παραγωγή:

ΛΥΧΝΙΑ, ΥΙΟΙ Θ. ΒΓΟΝΤΖΑ Α.Ε.

Ανδραβίδας 7, Χαμόμυλο Αχαρνών, Τηλ.: 210. 34.10.436

Εγκαίνια Ι.Ν. Αναστάσεως Τιράνων

Συνέχεια από τη σελ. 1

Παρέστησαν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Μπαμπί Τόπι, ο πρωθυπουργός, Σαλί Μπερίσα, και ο αρχηγός της αντιπολίτευσης, Έντι Ράμα, εκπρόσωποι του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Δημήτριος, ο επικεφαλής της Αλβανικής Αρχιεπισκοπής της Βοστώνης, μεγάλος αριθμός κληρικών ως και ευρωπαίοι διπλωμάτες.

Ο νέος καθεδρικός των Τιράνων κατασκευάστηκε στον οικοδομικό δακτύλιο που περιβάλλει την κεντρική πλατεία της πρωτεύουσας και ήρθε να προστεθεί στα ήδη υπάρχοντα κτίρια, που ανήκουν σε τρεις ιστορικές περιόδους, αυτή της τουρκοκρατίας, στην οποία χρονολογούνται το τζαμί του Etem Beu (1794) και ο πύργος ωρολογίου (1822), εκείνη της «ιταλικής» δεκαετίας '30-'40, στην οποία ανήκουν το δημαρχιακό μέγαρο και τα οικήματα των περισσότερων υπουργείων και τα άλλα της κομμουνιστικής περιόδου, της όπερας, του εθνικού μουσείου, της κεντρικής τράπεζας κ.α.

Έτσι, ο πύργος του ρολογιού, με ύψος 35 μέτρα, που

αποτελεί σήμα κατατεθέν για τα Τίρανα, δεν θα είναι πλέον μόνος του, αφού λίγα μέτρα νοτίως, στο ίδιο ύψος θα φτάνει το καμπαναριό της νέας εκκλησίας.

Πηγή: Διαδίκτυο

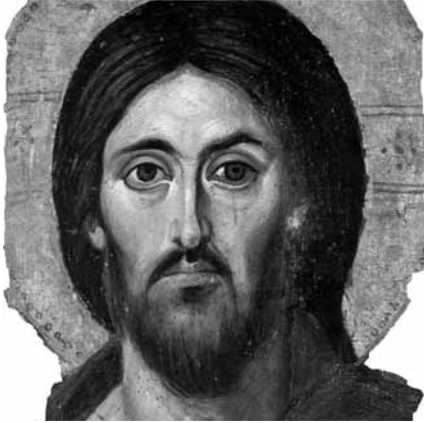
Ανθρώπινη καὶ θεία δίκη

Συνέχεια από τη σελ. 1

πημα τῆς καμπάνας, μὲ τὸ μύρισμα τοῦ λιβανιοῦ, μὲ ἓνα «Χρόνια Πολλὰ» τοῦ γείτονα ἢ ἓνα «Χριστὸς Ἀνέστη», μὲ τὴν θαμπὴ ἀνάμνηση ἐνὸς χαμόγελου τῆς ἀπὸ χρόνια πεθαμένης γιαιγιάς, μ' ἓνα κεράκι ἀναμμένο, ποὺ πιάνει τὸ μάτι τοῦ περαστικοῦ μέσ' ἀπ' τὴν πόρτα τῆς Ἐκκλησίας, μ' ἓνα χαμόγελο ἢ μ' ἓνα δάκρυ τοῦ προδομένου παιδιοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία, ποὺ ἔχει γεννήσει οὐσιαστικὰ τὰ παιδιά της, εἶναι ἡ στοργικὴ καὶ δυνατὴ συγχρόνως μάννα μας. Αὐτὸ ὁ μπερδεμένος μέσα στὸ κοσμικὸ πνεῦμα ἄνθρωπος δὲν τὸ αἰσθάνεται καὶ κατὰ συνέπεια δὲν τὸ καταλαβαίνει. Πάντως, ὅσο πιὸ μεγάλος εἶναι ὁ πόνος στὴν ζωὴ μας, τόσο περισσότερο τόχομε ἀνάγκη κι αὐτὸ μᾶς σπρώχνει νὰ τὸ καταλάβομε.

Οἱ γλυκιὲς καὶ σοβαρὲς μορφὲς τῶν ἁγίων μας, ποὺ μᾶς θυμίζουν τὴν «χαμένη ὑγεία μας», καὶ μερικοὶ μάλιστα κυκλοφοροῦν κι ἀνάμεσά μας, εἶναι εἰκόνες τῆς παιδικῆς μας ἀθωότητας, ποὺ κατόρθωσαν νὰ ἐπιβιώσουν. Κι ἂν μᾶς πείσουν νὰ πλησιάσωμε τὸ μυστήριό Ἐκκλησία, τότε ἀρχίζει ἡ ὑγεία νὰ ξαναγυρίζει

στὴν ψυχὴ μας, ὅπως καὶ στὰ μέλη μας ξαναγυρίζει μετὰ ἀπὸ βαριὰ ἀρρώστια.

Τὸ πρῶτο κάστρο ποὺ κυριεύει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ξαναγυρίζοντας στὴν καρδιά εἶναι ἡ δικαιοσύνη, γιατί αὐτὸ εἶναι τὸ γερὸ χαρτί τοῦ πονηροῦ στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀποπλάνησή μας. Ὁ τραγικὸς ποιητὴς Αἰσχύλος φωνάζει μέσ' ἀπ' τὴν Ὁρέστεια «παθεῖν τὸν ἔρξαντα», δηλ. νὰ πάθει αὐτὸς ποὺ ἔπραξε τὸ κακὸ. Ἡ προσβλημένη θεία δικαιοσύνη ζητᾷ τὴν ἱκανοποίησή της ὡς «ὑστερόποινος Ἐριννὺς», δηλ. σὰν ἐριννύα, ποὺ μπορεῖ ν' ἀργεῖ νὰ φέρει τὴν ἐκδίκηση ἀλλὰ ὅπωςδήποτε δὲν ξεχνάει ποτέ. Αὕτη εἶναι ὁ ἀλάστωρ.

Γι' αὐτὸ ἡ δικαιοσύνη ποὺ μαθαίνει ὁ ἄνθρωπος ποὺ μπαίνει στὴν Ἐκκλησία εἶναι ἡ συγχώρηση, δηλ. ἡ κατάργηση τῆς δικαιοσύνης. Ὑπάρχουν χωρισμένα ζευγάρια, ποὺ ὅταν τοὺς μιλήσεις γιὰ ἐπανενώσή τους, σοὺ ἀπαντοῦν. –Μὰ δὲν ξέρετε τί προηγήθηκε. Ἐννοοῦν ὅτι τὸ μίσος ποὺ τοὺς χώρισε εἶναι ἀσυγχώρητο κι ἄρα ἀθεράπευτο. Ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη καταδικάζει, ἐνῶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ συγχωρεῖ καὶ ἀθωώνει.

Νέα ἔκκληση πρὸς συνεργασία

Συνέχεια από τη σελ. 1

σὲ ἀρνητὲς τῶν ὁραμάτων τοῦ λαοῦ νὰ ὀδηγοῦν τὴν χώρα στὴν ἀνασφάλεια, στὴν ἀνεργία, στὴν ἀνέχεια, στὴν ἀπογοήτευση, στὴν αὐτοκτονία.

Καλοῦμε, λοιπόν, κάθε ὑγιὴ δύναμη, κίνηση ἢ πρόσωπο ποὺ σέβεται τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ περιβάλλον, ποὺ ποθεῖ τὴν στήριξη τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀγαπάει τὴν δημοκρατία, τὴν κοινωνικὴ συνεργασία καὶ τὴν κοινοτικὴ ζωὴ καὶ ὀνειρεύεται μιὰ δίκαιη, εὐνομούμενη καὶ προοδευτικὴ πολιτεία νὰ ἐρθῇ σὲ ἐπικοινωνία μαζί μας, γιὰ νὰ συζητήσουμε ὅλοι μαζί τὴν δημιουργία ἐπι-

τέλους ἐνὸς κοινοῦ ἀξιοπίστου, ἀξιόμαχου καὶ ἀποτελεσματικοῦ κοινωνικοπολιτικοῦ φορέως γιὰ τὸ καλὸ ὅλων καὶ πρὸ παντός τῆς φιλότιμης πατρίδος.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰ θὰ ἀνταποκριθῇτε στὴν πρόσκληση, αἴτηση καὶ παράκλησή μας καὶ δὲν θὰ στερηθῇτε τῆς χαρᾶς νὰ εἴστε συνδημιουργοὶ τοῦ κοινοῦ μας φορέως, διατελοῦμε μὲ ἀγωνιστικούς χαιρετισμούς.

Ἡ διοίκηση τῆς Ε.Χ.Ε

Δημητριάδος Ἰγνάτιος:

«Εἶναι ἡ εποχὴ τῆς συνεργασίας, ὅχι τῶν πολώσεων καὶ τοῦ διχασμοῦ»

Τὴν Κυριακὴ 24 Ἰουνίου λειτούργησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναὸ Γενεθλίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Μακρυρράχης.

Στὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ κ. Ἰγνάτιος, ἀφοῦ συνεχάρη ὅσους συνέβαλαν στὴν ολοκλήρωση καὶ τὴν συντήρηση τοῦ Ναοῦ, ἀναφέρθηκε στὴ δύσκολη περίοδο ποὺ διέρχεται ὁ τόπος μας καὶ ζήτησε νὰ μὴν ἀσχοληθούμε μόνο με τὸ τί ἐφταιξε στὸ παρελθόν, ἀλλὰ «νὰ δούμε τί μπορούμε νὰ κάνουμε τώρα, με ὅ,τι μᾶς ἀπέμεινε καὶ ὅ,τι ἔχου-

με, τόπο καὶ ομορφιά...»

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὴν ἀνάγκη τῆς συνεργασίας ὅλων γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου καὶ παρατήρησε ὅτι «εἶναι ἡ εποχὴ τῆς συνεργασίας καὶ

ὀχι τῶν πολώσεων καὶ τοῦ διχασμοῦ. Το ἀπέδειξε ὁ λαὸς μας στὶς τελευταῖες ἐκλογές, πρέπει νὰ το ἀποδείξουμε στὴν πράξη ὅλοι μαζί. Ὅποιος νομίζει ὅτι μπορεῖ νὰ ἐνεργεῖ μόνος του εἶναι γελασμένος. Τώρα εἶναι ἡ ὥρα τῆς συνεργασίας καὶ μάλιστα Τοπικῆς Αυτοδιοίκησης καὶ Ἐκκλησίας. Μαζί μπορούμε νὰ διασώσουμε τὴν παράδοση, τὸν πολιτισμὸ μας, τὴν συνοχὴ τοῦ λαοῦ μας...»

189η επέτειος τῆς μάχης τοῦ Μεγ. Σπηλαίου 24-6-1827

ἐνδόξους προγόνους μας, μοναχούς καὶ λαϊκοὺς, οἱ ὁποῖοι περίπου 600 ἄτομα κατετρόπωσαν τὴν τεράστια στρατιά τοῦ μεγίστου στρατηγοῦ Ἱμπραήμ Πασὰ μὲ 15.000 γενναίους πολεμιστὲς ἄριστα ἐξοπλισμένους.

Τὴν Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος μετὰ τοῦ Ἦγουμένου καὶ ἄλλων κληρικῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἀμβρόσιος ἀνεφέρθη στὴν ἱστορικὴ ἐπέτειο καὶ ἔδωσε τὸν λόγο στὸν κύριον ὁμιλητὴ, κ. Κων/νο Νικολόπουλο, λογοτέχνη, συγγραφέα, ὁ ὁποῖος ὠμίλησε μὲ θέμα: «Ο ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ τὴν 24.6.1827».

Σχετικῶς ἀνεγνώσθη ἡ θαρραλέα ἐπιστολὴ τοῦ Ἦγουμένου τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ἀεμνήστου Δαμασκηνοῦ, ὁ ὁποῖος περιληπτικῶς εἶπε στὸν Ἱμπραήμ μὲ τὴν ἐπιστολὴ του ἀπὸ 22.6.1827:

«Ὅ,τι καὶ ἂν κάνης, χάνεις. Ἐὰν μὲν μᾶς νικήσης, θὰ ποῦν ἐνίκησεν μερικοὺς μοναχοὺς καὶ παπάδες. Ἐὰν ὁμως νικηθῆς, πρᾶγμα ποὺ εἶναι βέβαιον, τότε θὰ ἐξε-

φτελισθῆς παντοῦ καὶ δὲν θὰ δύνασαι νὰ σταθῆς πουθενά. Διὰ τοῦτο σὲ συμβουλεύω μὴ τολμήσης νὰ ἐπιτεθῆς».

Ὡς γνωστὸν τὰ στρατεύματα τοῦ Ἱμπραήμ κατετροπώθησαν ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς. Τόσον πολὺ κατενικήθησαν, ὥστε ἠναγκάσθησαν μέχρι καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι ἰθύνοντες σχεδὸν δύο ἐβδομάδες ἀργότερα τὴν 6.7.1827 νὰ ὑπογράψουν τὸ Πρωτόκολλον Λονδίνου γιὰ τὴν ἀναγνώρισί τῆς Ἑλλάδος, τελικῶς δὲ ὁ τουρκικὸς στόλος κατετροπώθη τὴν 8.10.1827 στὴν Ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου...»

Ἀπὸ τὸ περιοδικὸ ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ.

σο. Λέτε νὰ βρεθοῦν καὶ σήμερα Ἕλληνες, κληρικοὶ ἢ λαϊκοί, νὰ δώσουν ἀνάλογες θαρραλέες ἀπαντήσεις στὶς ἱταμεὲς ἀξιώσεις τῶν «ἀνωτέρων» τους; Γένοιτο!

Οι Σταυροφόροι ξανάρχονται
Peter Frankopan*

Ελάχιστοι Ἕλληνες ἔχουν ἓναν καλὸ λόγο νὰ πουν γιὰ τὸ ευρωπαϊκὸ τραπεζικὸ σύστημα αὐτὸν τον καιρὸ. Πιστεύουν ὅτι εἶναι ἡ πραγματικὴ αἰτία τῆς κρίσης πὺ πλήττει τὴ χώρα τους, καθὼς ἐσπρωξε εὐκόλο χρήμα στοὺς Ἕλληνες πολιτικούς (σο. καὶ στο λαό) καὶ τώρα ζητεῖ, σαν τὸν Σάιλοκ (σο. ὁ Εβραῖος στὸν «Ἐμπορὸ τῆς Βενετίας»), νὰ ἀποζημιωθεῖ μὲ ἀνθρώπινο κρέας.

Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ πρὶν ἀπὸ 800 χρόνια. Οἱ ἄνδρες τῆς 4ης Σταυροφορίας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀρχικὰ ξεκινήσει νὰ πολεμήσουν γιὰ τὴ Χριστιανοσύνη στοὺς Ἀγίους Τόπους, βρέθηκαν ἀντ’ αὐτοῦ νὰ λεηλατοῦν τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν πρωτεύουσα τῆς ἐλληνόφωνης Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας, μὲ ἀφορμὴ τὰ τεράστια χρῆη πὺ εἶχε συσσωρεῦσει στὴ Δύση.

Ὁ τρόπος πὺ ἔχει φερθεῖ ἡ Εὐρώπη κατὰ τὴν τρέχουσα ἐλληνικὴ κρίση δὲν εἶναι λιγότερο ἐπαίσχυντος ἀπὸ τὸν τρόπο πὺ φέρθηκαν οἱ Σταυροφόροι πρὶν ἀπὸ τὸσους αἰῶνες. Ἀν μὴ τι ἄλλο, ἡ σκοτεινὴ αὐτὴ ἱστορικὴ σελίδα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελεῖ μὴ προειδοποίηση στοὺς τραπεζίτες καὶ τοὺς πολιτικούς, οἱ ὁποῖοι προτιμούν νὰ δουν τὴν Ελλάδα νὰ καταρρέει παρὰ νὰ ἀναλάβουν τὶς εὐθύνες τῆς δικῆς τους ἀσωτείας.

Ἡ Ελλάδα μὲ πορτεῖ νὰ βρῖσκειται στὴν περιφέρεια τῆς Εὐρώπης, ὅμως ἡ Κωνσταντινούπολη τοῦ 12ου αἰῶνα ἦταν ἡ πύλη ἐνὸς ἐπικερδέστατου ἐμπορίου μπαχαρικών, μεταξιοῦ καὶ εἰδῶν πολυτελείας ἀπὸ τὴν Ἀνατολή. Τὸ ἐμπόριο αὐτὸ εἶχε κάνει πλοῦσιους πολλοὺς ἀνθρώπους σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη. Ἐμποροὶ ἀπὸ μέρη ὅπως ἡ Βενετία, ἡ Γένοβα, ἡ Πίζα κατὰφέρναν νὰ ἐξασφαλίζουν προνόμια καὶ «παραθυράκια» στὴν Κωνσταντινούπολη, πὺ θὰ τὰ ζήλευαν οἱ σημερινοὶ νεαροὶ «δι-ἀχειριστὲς κεφαλαίων»: διαπραγματεύονταν θέσεις καὶ συμφωνίες πὺ τοὺς ἐπέτρεπαν νὰ παρακάμπτουν τοὺς ντόπιους ἐμπόρους καὶ νὰ ἀποφεύγουν τοὺς φόρους. Καὶ, ὅπως στὴ σύγχρονη Ελλάδα, αὐτὸ ὡδήγησε στὴ ροὴ φθηνοῦ ξένου κεφαλαίου στὴν ἀγορά.

Γύρω στο 1200, ὡστόσο, τὰ πράγματα πῆραν ἀσχη-μη τροπὴ. Μία ἀπὸτομη (σο. τυχαία ἀραγε) περιστο-λὴ τοῦ ἐμπορίου στὴ Βυζαντινὴ Αυτοκρατορία συνδυ-ἀστηκε μὲ τὶς υπέρρογκες δαπάνες ἀπὸ τὴ Βενετία, τὸ μεσαιωνικὸ ἀνάλογο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κεντρικῆς Τρά-πεζας. Ἀμέσως, τὸ εὐκόλο χρήμα ἔδωσε τὴ θέση τοῦ στὴ σκοτεινὴ τέχνη τῆς συλλογῆς χρῆων. Ὅπως μὲ τὴν

Ἀθῆνα μετὰ τὸ ξέσπασμα τῆς κρίσης, ἐγίνε σαφές ὅτι κανένας δὲν θὰ ἀναλάμβανε τὴν εὐθύνη γιὰ τὸ ὅτι δάνεισε υπερβολικὰ ἢ γιὰτὶ ἀγνόησε τὶς δυσοῖωνες προ-βλέψεις. Τὶς ἀπώλειες δὲν θὰ τὶς πλήρωναν οἱ δανει-στὲς, ἀλλὰ μόνο ἡ Κωνσταντινούπολη.

Τελικὰ, μία ἀπὸ τὶς ἀντίπαλες φατρίες στὴ Βασι-λεύουσα πρόσφερε μὴ συμφωνία στὴ Βενετία: ἐναντὶ τῆς κάλυψης τῶν ζημιῶν τῆς Γαληνοτάτης, ἡ φατρία θὰ ἐπαιρε βενετικὴ στρατιωτικὴ βοήθεια, γιὰ νὰ ἐξασ-φαλίσουν τὴν ἐπιρροή τῆς στὸν βυζαντινὸ θρόνο. Ὡστόσο, τὸ μέγεθος τῶν δανειακῶν υποχρεώσεων τῆς Κων-σταντινούπολης εἶχε υποτιμηθεῖ, ἐνῶ εἶχε υπερτιμη-θεῖ ἡ σταθεροποιητικὴ δύναμη τῶν βενετικῶν ὀπλων.

Τὸ χρέος διογκωνόταν στο ἐξωτερικὸ καὶ ἡ παράλυση βᾶθαινε στο ἐσωτερικὸ.

Οἱ πάντες, ἀπὸ τὸν Πάπα μέχρι τοὺς Εὐρωπαῖους βασιλεῖς, γνώριζαν ὅτι ἡ πίεση στὴν Κωνσταντινούπο-λη αὐξανόταν. Ἡ μὴ ἀντιπροσώπεια μετὰ τὴν ἄλλη ἔλεγε στοὺς Ἕλληνες νὰ συμμορφωθοῦν – δηλαδὴ νὰ πληρώσουν. Οἱ σταυροφόροι, μὲ ὡθηση ἀπὸ τὴ Βενετία, πολιορκῆσαν τὴν Πόλη καὶ τελικὰ εἰσέβαλαν σ’ αὐτήν.

Αὐτὸ πὺ συνέβη ἦταν ἀποτρόπαιο: οἱ θησαυροὶ τῆς αυτοκρατορίας καταληστεύθηκαν καὶ ὁ ὄχλος τῶν «ἱπποτῶν» συμπεριφέρθηκε χωρὶς κανένα σεβασμὸ στοὺς κατοίκους τῆς, τὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν ἱστορία τῆς. Παλάτια καὶ ἐκκλησίες λεηλατήθηκαν, θρησκευ-τικὰ κειμήλια ἀρπάχθηκαν, γιὰ νὰ στολίσουν καθεδρι-κοὺς ναοὺς στὴ δυτικὴ Εὐρώπη.

Κρίνοντας ὅτι οἱ Ἕλληνες ἦταν οικονομικὰ καὶ πο-λιτικὰ ἀναξιοῖπιστοι, οἱ κατακτητὲς διορίσαν ἓναν ἀντι-βασιλέα. Ὁ Βαλδουίνος τῆς Φλάνδρας, πὺ στέφθηκε αυτοκράτορας τὸ 1204, ἐμοίαζε μὲ κλασικὸ στέλεχος τοῦ ΔΝΤ: ἓνας τύπος μὲ τὸν ὁποῖο οἱ Εὐρωπαῖοι ἡγέτες μὲ πορτοῦσαν νὰ κάνουν ἀνετα τὶς δουλειές τους. Στὸ με-ταξὺ, οἱ ευγενεῖς πὺ ἦταν ἐπικεφαλῆς τῆς σταυροφο-ρίας πῆραν ὑπὸ τὸν προσωπικὸ τους ἐλεγχὸ ὁλόκλη-ρες περιοχές τῆς Πόλης καὶ τῆς αυτοκρατορίας – κλα-σικὴ περίπτωση ξεπουλήματος. (Γι’ αὐτὸ προσέξτε λίγο ἐκείνους τοὺς τραπεζίτες καὶ τὶς βίλες τοὺς στο Αἰγαιο-δὲν χρειάζεται νὰ εἰστε ἱστορικός, γιὰ νὰ μαντέψετε ὅτι τὶς ἀποκτοῦν σὲ τιμές ευκαιρίας.) Ἡ νέα Λατινικὴ Αυ-τοκρατορία τῆς Κωνσταντινούπολης κράτησε μόνο 50 χρόνια, πρὸ τοῦ οἱ Ἕλληνες ἐπιστρέψουν στὴν ἐξουσία.

*New York Times, 24/5/2012

σο: Ἡ σημερινὴ παγκοσμιοποιημένη οικονομι-κὴ αυτοκρατορία θὰ διαρκέσει πολὺ περισσότερο, ἀν οἱ Ἕλληνες δὲν ἀφυπνιστοῦν ἐγκαίρως καὶ δὲν ὁμονήσουν. “Ἴδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος...”

Συνειδησιακὰ ἐρωτήματα

Σκεπτόμενος συνεχῶς τὸ τί ἔπρεπε νὰ ψη-φίσω ἢ νὰ μὴν ψηφίσω κατὰ τὶς βουλευ-τικὲς ἐκλογές τῆς 17ης Ἰουνίου ὑπέβαλα στὸν ἑαυτὸ μου μερικὰ ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα κοινοποίησα πρὸς ὅλους τοὺς συμπολίτες, τοὺς ὑποψηφίους πολιτικούς καὶ τοὺς δημοσιογράφους πρὸς εὐρύτερο προβληματισμὸ.

Ὡς γνωστὸν, κάθε πολιτικοκομματικὸς φορέας ἔχει τρεῖς κυρίως πυλῶνες: α) τὴν ἰδεολογικὴ θεμελίωση, β) τὴν πολιτικὴ πρᾶκτικὴ, καὶ γ) τὶς κοινωνικοοικονομικὲς ἐπιδιώξεις καὶ προγραμματικὲς ἐξαγγελίες.

Ἀπὸ τὰ κόμματα πὺ λαμβάνουν μέρος στὶς ἐκλογές τὰ μὲν λεγόμενα ἀριστερὰ θεμελιώνονται ἀπάνω στὸν ἱστορικὸ ὕλισμὸ, δηλ. στὴν ἀθεῖα. Πολιτικῶς κυμαίνον-ται ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, τὸν δημοκρατικὸ συγκεντρωτισμὸ καὶ τὸ παλλαϊκὸ κρά-τος, κοινωνικοοικονομικῶς δὲ ἐπιδιώκουν τὴν κοινοκτη-μοσύνη τῶν μέσων παραγωγῆς καὶ τὴν δίκαιη κατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Τὰ δὲ δεξιὰ κόμματα θεμελιώνονται στὸν δυτικὸ οὐμανισμό καὶ στὸν τוניσμό τῆς ἀτομικότητος, ἀκο-λουθοῦν τὴν κοινοβουλευτικὴ ἀστικὴ δημοκρατία καὶ πρῶθοῦν τὸ σύστημα τῆς ἐλευθέρως οἰκονομίας, τὴν ἀρχὴ τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, τὴν ἐξασφάλι-ση τῆς εὐκόλης κερδοσκοπίας καὶ τὴν προετοιμασία γιὰ τὴν πρόοδο τῆς παγκοσμιοποίησεως.

Δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχουν, τουλάχιστον ἐπὶ τοῦ πα-ρόντος, ἀξιομάχα κόμματα τοῦ μεσαίου-κεντρώου χώ-ρου καὶ τὰ ἐλάχιστα πὺ ὑπάρχουν δὲν συνεργάζονται μετὰξὺ τῶν.

Γεννιοῦνται λοιπὸν τὰ ἐρωτήματα: Ὡς Ἕλλην πολί-της, ἄνθρωπος τοῦ πνεύματος καὶ παλαιὸς κοινωνικὸς ἀγωνιστής, ἔχω δικαίωμα νὰ ψηφίσω κάποιον ἀπὸ τὰ κόμματα τῆς δεξιᾶς, εἴτε μνημονιακὸ εἴτε ἀντιμνημο-νιακὸ, τὸ ὁποῖο ὑπηρετεῖ τὴν κεφαλαιοκρατία, θεοποιεῖ τὸ ἄτομο καὶ ὑποβαθμίζει τὴν κοινωνία; Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, δύναμαι νὰ ψηφίσω κάποιον ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ κόμ-ματα, εἴτε μνημονιακὸ εἴτε ἀντιμνημονιακὸ, ἐφόσον ὅλα τοὺς στηρίζονται ἀπάνω στὸν ἱστορικὸ ὕλισμὸ (ἀθεῖα) καὶ παρὰ τὶς πρᾶγματι σημαντικὲς κοινωνικὲς εὐαισθησί-ες καὶ τὴν φιλολαϊκὴ πολιτικὴ τῶν εἶναι ἀντίθετα πρὸς τὶς ἑλληνοορθόδοξες ἀγαπητικὲς καὶ κοινωνικὲς παρα-δόσεις τοῦ λαοῦ μας;

Ἀλήθεια, τί ἔπρεπε νὰ ψηφίσω; Τὸ σκέφτομαι ἀκό-μη. Γι’ αὐτὸ, κοινοποίησα αὐτές μου τὶς σκέψεις καὶ κά-λεσα ὅλους τοὺς συμπολίτες μας νὰ προβληματιστοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ μάλιστα ν’ ἀναλογιστοῦν τὴν εὐθύνη πὺ ἔχομε ὅλοι οἱ σκεπτόμενοι πολῖτες, πολιτικοὶ καὶ δημο-σιογράφοι, πὺ δὲν φροντίσαμε τόσα χρόνια νὰ ὑπάρχη ἓνας ἀξιοῖπιστος, ἀξιομάχος καὶ δυνατὸς πολιτικὸς φο-ρέας. Ἐνας τέτοιος κοινὸς φορέας, θεμελιωμένος ἀπάνω

σὲ ἑλληνοορθόδοξες δημοκρατικὲς, κοινωνικὲς καὶ κοι-νοτικὲς ἀρχές, θὰ μὲ πορτοῦσε νὰ μελετήσῃ μὲ σοβαρό-τητα τὰ ζωτικὰ ἐθνικὰ πολιτικὰ κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα τοῦ τόπου καὶ νὰ προτείνῃ λύσεις γιὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ σημερινὸ τέλμα καὶ πέρα ἀπὸ δεσμευτικὰ μνημόνια καὶ ἀθέμιτα ξεπουλήματα νὰ ἐργαστῇ γιὰ τὸ σταμάτημα τῆς ἐθνικῆς καταστροφῆς, τὴν ἀνάκαμψη τῆς οἰκονομίας, τὴν ἀναθάρρυνση τῆς κοινωνίας καὶ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς εἰρηνικῆς διαβιώσεως ὄλων τῶν πολιτῶν.

Τώρα πιά, μετὰ ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν καὶ τὶς κοινὲς ἀνησυχίες πὺ ἀναφύονται, καλῶ ὅλους τοὺς προβληματισμένους καὶ τοὺς ἀγανακτισμένους συ-μπολίτες μας, ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὸ τί ψήφισε ὁ καθεῖς μας στὶς πρόσφατες ἐκλογές, νὰ συνέλθουμε τὸ συντο-μότερο πρὸς ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων, μὲ σκοπὸ τὴν σύ-σταση ἐπιτέλους ἐνὸς κοινου δημοκρατικοῦ καὶ κοινω-νικοῦ πολιτικοῦ φορέως γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου καὶ γιὰ τὴν κοινὴ σωτηρία.

Β. Τσοῦπρας

σο: Σχετικὴ εἶναι καὶ ἡ πρόσκληση τῆς Ε.Χ.Ε πρὸς τὶς δημοκρατικὲς πατριωτικὲς κινήσεις γιὰ συνερ-γασία καὶ ἐνότητα, πὺ δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στή-λη τοῦ παρόντος φύλλου.

Μετεκλογικές κρίσεις

Στο προηγούμενο φύλλο αναφέραμε τα κριτήρια, τα όποια, κατά την γνώμη μας, θα έπρεπε να λάβουμε όλοι μας υπ’ όψιν, ώστε να κάνουμε τις σωστότερες κατά το δυνατόν επιλογές. Στο φύλλο αυτό θα επιχειρήσουμε να διαπιστώσουμε αν και κατά πόσον τα κριτήρια αυτά ελήφθησαν πραγματικά υπ’ όψιν κατά την άσκηση του εκλογικού μας δικαιώματος. Υπενθυμίζουμε ότι βάσει αυτών των κριτηρίων –ιδεολογική θεμελίωση κομμάτων, πολιτικό σύστημα, κοινωνικο-οικονομικό πρόγραμμα– ούτε τα αριστερά κόμματα που θεμελιώνονται στον ύλισμό και στην αθεΐα, ούτε τα δεξιά που θεμελιώνονται στην ατομοκρατία και στην κεφαλαιοκρατία, ούτε φυσικά οι άκραίες έκδοχές τους, δεν είναι δυνατόν να εκφράζουν κανέναν ορθώς σκεπτόμενο Έλληνα και μάλιστα ορθόδοξο.

Ωστόσο, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι τα δύο κόμματα, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, που κυβερνούν τον τόπο τα τελευταία 40 περίπου χρόνια και τα όποια στήριξαν κατά κύριο λόγο όλα τα απάνθρωπα μέτρα της προηγούμενης τριετίας, κατόρθωσαν, παρά την εν γένει μεγάλη λαϊκή δυσανεμία, να προσελκύσουν το 42%-43% των ψήφων (επί 62% ψηφισάντων με 37,5% αποχή!).

Η επιλογή αυτή τρία πράγματα μπορεί να σημαίνει: ή ότι οι ψηφοφόροι των δύο παραπάνω κομμάτων θίχτηκαν μὲν ἀπὸ τὰ μέτρα ἀλλὰ θεωροῦν ὅτι μὲ τὴν συγκεκριμένη επιλογή τους δεν θα χιττούν άλλο, ή ότι φοβήθηκαν –για την ακρίβεια τρώμαξαν– πώς κάποια άλλη επιλογή (π.χ. έξοδος της χώρας ἀπὸ τὸ εὐρώ και τὴν Εὐρώπη) θὰ ἦταν χειρότερη, ή ὅτι, ἀν τὰ δύο κόμματα διατηρήσουν τὴν ἐξουσία, οἱ ἴδιοι θὰ ἔχουν ἀτομικά ὀφέλη –μέσω ρουσφετιῶν και βολέματος–, ή και τὰ τρία μαζί.

Από την άλλη έχουμε μία μεγάλη εκλογική ἀνοδο τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, ὁ ὁποῖος μέσα σὲ δύο ἐκλογικὲς ἀναμετρήσεις πῆγε ἀπὸ τὸ 4,5% στο 27% και θεωρεῖται πλέον τὸ ἀντίπαλον δέος γιὰ τὴν ΝΔ. Ωστόσο και ὁ ΣΥΡΙΖΑ, μὴν ἐκφράζοντας ξεκάθαρο πολιτικό λόγο, ἔπesse σὲ ἀντιφάσεις, πὺ μὲτῆτρεψαν τὲς ἐλπίδες πολλῶν ἀνθρώπων γιὰ κάτι καινούργιο και ριζοσπαστικό σὲ

ὑπόνοια πὺς ἓνα νέο ΠΑΣΟΚ γεννιέται. Ἄν μάλιστα λάβουμε ὑπ’ ὄψιν και τὴν σταθερὴ ἐξ ἀρχῆς ἀρνηση κυρίως τοῦ ΚΚΕ ἀλλὰ και ἄλλων ἀριστερῶν σχηματισμῶν γιὰ συνεργασία μὲ τὸν ΣΥΡΙΖΑ, μπορούμε νὰ ἐξηγήσουμε γιὰτὶ κάποιοι πὺ ἔβλεπαν ὡς διέξοδο μὴ πιθανὴ κυβέρνηση τῆς Ἀριστερᾶς ἀλλὰξαν τελικῶς γνώμη, ὅταν εἶδαν πὺς τέτοια διάθεση δὲν ὑπῆρχε ἀπὸ ὅλα τὰ ἀριστερὰ κόμματα.

Ἡ ἀδυναμία τῆς Ἀριστερᾶς νὰ συνεργαστῇ ἐκλήφθηκε, ὅχι ἀδικα, ἀπὸ τοὺς ψηφοφόρους ὡς ἀρνησῇ τῆς νὰ κυβερνήσῃ και νὰ δώσῃ λύσεις, γεγονός πὺ καθόρισε και τὸ τελικὸ ἀποτέλεσμα.

Απὸ τὴν ἄλλη, ἡ Χρυσὴ Αὐγή, ἐκμεταλλεζόμενη τὰ κενὰ, τὲς ἀστοχίες και τὴν ἀσυνεννοησία τῶν παραπάνω κομμάτων ὡς και τὴν ἐντεινόμενη λαϊκὴ δυσανεμία κυρίως λόγω τῆς ἀνεργίας και τοῦ μεταναστευτικοῦ προβλήματος, ὅχι μόνον σταθεροποίησε τὰ ποσοστὰ τῆς –παρὰ τὴν πολεμικὴ τῶν ΜΜΕ και τῶν ἄλλων κομμάτων– ἀλλὰ και αὐξάνει διαρκῶς τὴν ἀπῆχσή τῆς σὲ ὅλο και μικρότερες ἡλικίες νέων, οἱ ὁποῖοι, ὄντες ἀνεργατίστοι και ἀπαίδευτοι (και ἐδῶ πρέπει νὰ ἀναζητήσουμε ὅλο τὲς εὐθύνες μας), γοητεύονται εὐλόγως ἀπὸ τὲς ἐθνικιστικὲς κορῶνες, τὸν δυναμισμό και τὴν κατ’ ἐπίφαση ὁμαδικότητα.

Ἐχοντες ὅλα αὐτὰ ὑπ’ ὄψιν μπορούμε νομίζω νὰ καταλάβουμε γιὰτὶ ὅλα ἀνεξαίρετως τὰ μικρὰ κόμματα (ἀκόμη και τὰ ἀποκόμματα τῶν μεγάλων) ἀποδυναμώθηκαν σὲ σχέση μὲ τὲς ἐκλογὲς τῆς 6ης Μαΐου, ἐνῶ τὰ μεγάλα (στὴν προκειμένη περίπτωση ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ) ἐνισχύθηκαν. Οἱ «πολλοὶ» τσίμπησαν τελικὰ στὸ δίλημμα: «ἡ κυβέρνηση ἡ καταστροφή (δηλ. ἔξοδος ἀπὸ τὸ εὐρώ)». Τώρα, πὺ συμβαίνει και κυβέρνηση νὰ ἔχουμε και τὴν ἀπειλὴ τῆς ἐξόδου ἀπὸ τὸ εὐρώ ἐντονότερα νὰ βιώνουμε και γιὰ συνέχιση τῶν θυσιῶν νὰ μᾶς μιλοῦν, αὐτὸ μένει στὸν καθένα μας νὰ τὸ σκεφθῇ σοβαρὰ και νὰ ἀναθεωρήσει ἴσως κάποιες ἀπὸ τὲς ἐπιλογὲς του.

Ἄξια προβληματισμοῦ εἶναι ἐξἄλλου και ἡ στάση 3.700.000 συμπολιτῶν μας (37,5%), πὺ ἐπέλεξαν τὴν ἀποχὴ στὴν κρίσιμη αὐτὴ γιὰ τὴν πατρίδα μας ὥρα. Ὅσο γιὰ τὲς ἀδικίες πὺ δημιουργεῖ ὁ ὑφιστάμενος ἐκλογικὸς νόμος εἶναι ὀλοφάνερες και μόνον μὲ τὲς ἀδικίες τῶν θεωρητικὰ πλέον μεγάλων κομμάτων σὲ βάρος τοῦ λαοῦ μπορούν νὰ συγκριθοῦν.

Τελικὰ, ἀν κάποιος βγῆκε ἡττημένος ἀπὸ αὐτὲς τὲς ἐκλογὲς εἶναι ἡ ἐλπίδα γιὰ ἓνα καλύτερο αὐριο, ἀφοῦ ἡ κυβέρνηση πὺ δημιουργήθηκε, καθὼς διαφαίνεται, δὲν ἔχει οὔτε τὴν βούληση ἀλλὰ οὔτε και τὰ περιθώρια –λόγω διεθνῶν συγκυριῶν– νὰ ἐφαρμόσῃ πολιτικὴ διαφορετικὴ ἀπ’ αὐτὴν πὺ ἔως τώρα ἀκολουθήθηκε.

Ὅσο γιὰ τὰ κριτήρια πὺ πρὶν τὲς ἐκλογὲς θέσαμε ὡς καίρια γιὰ τὸν καθορισμὸ τῶν ἐπιλογῶν μας, εἶναι προφανὲς ἀπὸ τὸ ἐκλογικὸ ἀποτέλεσμα ὅτι δὲν ἀκολουθήθηκαν. Ἀπουσία πολιτικῆς συνειδήσεως, ἔλλειψη πολιτικῆς βουλήσεως ἢ, τὸ χειρότερο, διαστρεβλωμένο πολιτικὸ φρόνημα; Ὅ τι ἀπ’ τὰ τρία κι ἀν ἰσχύει, τὸ μέλλον διαγράφεται ἰδιαίτερος ζοφερό γιὰ ὅλους μας.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ πάνσοφος Θεὸς οἰκονομεῖ διαφορετικὰ τὰ πράγματα ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς (;) τῆς γῆς, ἂς μὴν μᾶς ἐγκαταλείπῃ ἡ ἐλπίδα και ἂς συμμορφωθοῦμε ἐπιτέλους μὲ τὴν θεῖα ἐπιταγὴ «ἵνα πάντες ἐν ὤσιν» γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ και τὴν κοινὴ σωτηρία.

Σοφία Μπεκρῇ, ἐκπαιδευτικός

Δραστηριότητες

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Τὴν Κυριακὴ τῆς Ἀγ. Τριάδος 3 Ἰουνίου πραγματοποιήθηκε προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ μελῶν και φίλων τῆς Ε.Χ.Ε σὲ ἱερὲς μονὲς τῆς Κυνορίας. Πρῶτο προσκύνημα ἦταν στὴν Ἱ. Μ. Παναγίας τῆς Μαλεβῆς, ὅπου οἱ προσκυνητὲς συμμετεῖχαν στὴν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἀγ. Πνεύματος μὲ τὲς ὑπέροχες εὐχὲς τῆς Γονυκλισίας. Μετὰ τὴν ἐκεῖ περιδιάβαση και τὴν πνευματικὴ τροφοδοσία ἡ ἐκδρομὴ συνεχίστηκε γιὰ τὸ Λεωνίδιο Κυνορίας μὲ τὲς μαγευτικὲς παραλίες, ὅπου και ἔγινε στάση γιὰ γεῦμα. Νωρὶς τὸ ἀπόγευμα οἱ ἐκδρομεῖς ἐπισκέφθηκαν τὴν Μονὴ και προσκύνησαν τὴν ἱστορικὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἐλῶνης. Ἡ φυσικὴ ὁμορφιά τοῦ τοπίου, ἡ πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς Μονῆς και τὸ ἱλαρὸ φῶς τοῦ δειλινοῦ μεταρσίωσαν τοὺς προσκυνητὲς και τοὺς τόνωσαν τὸ ἠθικὸ γιὰ συνέχιση τοῦ προσωπικοῦ και κοινωνικοῦ ἀγῶνος μέσα στὴν σύγχρονη ἀγωνία και πολὺπλευρὴ ἀγωνία.

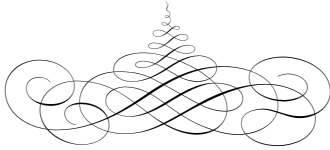
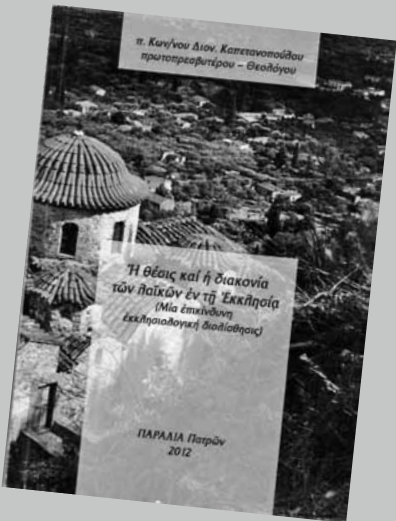
Ἐτσι, οἱ ἐκδρομεῖς ψυχικῶς ξεκούραστοι και πνευματικῶς ἐνισχυμένοι πῆραν τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, δοξάζοντας τὸν Θεὸ γιὰ τὲς τόσες δωρεὲς του πρὸς τὸν ἀνθρωπο μέσα στὴν γενικὴ σύγχυση και ἀπογοήτευση.

Νέα κοινωνικὴ σύσκεψη

Σὲ ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς συνεκτροῶσεως τῆς 10ης Ἰουνίου πραγματοποιήθηκε τὴν Τετάρτῃ 27 Ἰουνίου τὸ βράδυ στὴν αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων γενικὴ σύσκεψη τῶν μελῶν και φίλων τῆς Ε.Χ.Ε πρὸς ἀνάλυση τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν τῆς 17ης Ἰουνίου και πρὸς εὐρύτερη ἐνημέρωση γιὰ τὴν πορεία τῆς ἐνοποιητικῆς προσπάθειας. Μετὰ ἀπὸ τὲς εἰσηγήσεις και τὲς συζητήσεις ἀποφασίστηκε: α) Νὰ αὐξηθῇ ἡ δραστηριότητα τῶν μελῶν γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ κοινῶ πολιτικοῦ φορέως, και β) Νὰ συνεχιστῇ ἡ προσπάθεια γιὰ ἐπαφή και συνεννόηση μὲ τὲς ἄλλες συγγενεῖς πολιτικὲς κινήσεις, σύμφωνα μὲ τὸ γενικὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας, πὺ ἀπεικονίζεται στὴν σχετικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὲς κινήσεις αὐτὲς, ἡ ὁποία δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλη τοῦ παρόντος φύλλου. Τέλος, ἀποφασίστηκε νὰ πραγματοποιηθῇ κοινὴ πολιτιστικὴ και κοινωνικὴ ἐκδήλωση, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ὁποίας παρακαλοῦνται ὅλα τὰ μέλη νὰ συμβάλουν, γιὰτὶ δὲν φτάνει νὰ λῆ κανεῖς ὅτι ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ ἀλλὰ πρέπει και νὰ τὸ ἀποδεικνύῃ μὲ τὴν προσωπικὴ του παρουσία, μὲ τὴν οικονομικὴ του συμμετοχὴ και γενικῶς μὲ ὅλες τὲς ἐνέργειές του.

Μίνα Τσάμου

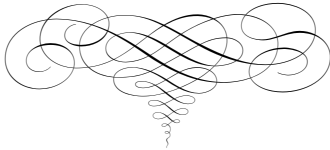
Βιβλιοπαρουσίαση

Ὑπενθύμιση ἐκδρομῆς

Απὸ 18 -25 Αὐγούστου θὰ πραγματοποιηθῇ προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ σὲ ἱερὲς μονὲς στὴν Θράκη, στὴν Μακεδονία και στὴν Β. Ἡπειρο.

Πληροφορίες και δηλώσεις συμμετοχῆς: Ε.Χ.Ε.: τηλ.:210 52 30948, 6936 901606.

Ἀρωγὲς πρὸς τὲς ΕΠΑΛΞΕΙΣ

π. Κων/νος		Παπαδόπουλος	
Καπετανόπουλος	30€	Κώστας	5€
Καίτη Γκούμα	25€	Λαυρέντιος	
Λιάκου Παρασκευή	20€	Δελασούδας	10€
Σοφία Τσούπρα	10€	Νικόλαος Ρασσιάς	35€
Κοτρωνάκη		Γαβριελάτου	
Ελευθερία	20€	Άγγελική	15€
Καραγιάννη Μαρία		Κοκκίνη Ασπασία	15€
& Μανώλης	10€	Παπαδοπούλου	
Χριστίνα Έξάρχου	10€	Κατερίνα	20€
		Τσάμου Μίνα	50€